Rok 1914.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XCVII. — Wydana i rozesłana dnia 1. sierpnia 1914.

188.

Rozporządzenie całego Ministerstwa z dnia 31. lipca 1914,

o posiadaniu broni, amunicyi i materyałów wybuchowych tudzież o obrocie tych przedmiotów.

Odnośnie do rozporządzenia całego Ministerstwa z dnia 25. lipca 1914, Dz. u. p. 158, o zawieszeniu mocy obowiązującej artykułów 8., 9., 10., 12. i 13. państwowej ustawy zasadniczej o ogólnych prawach obywatelskich z dnia 21. grudnia 1867, Dz. u. p. Nr. 142, wydaje się wskutek uchwały całego Ministerstwa na podstawie § 8. ustawy z dnia 5. maja 1869, Dz. u. p. Nr. 66, i § 1. ustawy z dnia 27. maja 1885, Dz. u. p. Nr. 134, następujące policyjne zarządzenia ograniczające co do posiadania broni, przedmiotów amunicyi i materyałów wybuchowych, jakoteż co do obrotu tych rzeczy, z tem, że zarządzenia te obowiązywać mają w królestwie Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem księstwem Krakowskiem, w księstwie Bukowiny, w obrębie Starostw bielskiego, frysztackiego, frydeckiego i cieszyńskiego oraz gmin miasta Bielska i Frydka w Księstwie Śląska, tudzież w obrębie Starostw misteckiego, nowojiczyńskiego, morawsko-ostrawskiego i morawsko-hranickiego w Margrabstwie Moraw:

§ 1.

Naczelnik kraju może, jeśli tego bezpieczeństwo publiczne wymaga, w miarę potrzeby ograniczać lub całkiem zawieszać, miejscowo lub także odnośnie do poszczególnych osób, uprawnienia do posiadania lub do noszenia broni i amunicyi dla broni palnej (amunicyi w ściślejszem znaczeniu).

§ 2.

Posiadacze materyałów wybuchowych (amunicyi w obszerniejszem znaczeniu), będących przedmiotem monopolu państwowego, jakoteż materyałów wybuchowych, podpadających pod postanowienia § 1. ustawy z dnia 27. maja 1885, Dz. u. p. Nr. 134, winni są przedmioty te w terminie, oznaczonym obwieszczeniem przez Naczelnika kraju, złożyć za poświadczeniem odbioru w miejscu, wskazanem przez rządową władzę bezpieczeństwa (rządowa władza policyjna lub starostwo). Ten sam obowiązek ciąży na osobach uprawnionych do wyrobu lub do sprzedaży materyałów wybuchowych.

Od obowiązku oddawania są zwolnione:

a) osoby uprawnione do wyrobu i do sprzedaży materyałów wybuchowych odnośnie do tego gatunku i tej ilości tych materyałów, co do których mogą się wykazać, że mają je dostarczyć na zamówienie albo tutejszej administracyi wojennej albo osobom, które przebywają na obszarze, w którym to rozporządzenie obowiązuje i które według postanowień tego rozporządzenia uprawnione są do posiadania materyałów wybuchowych;

b) przedsiębiorstwa górnicze co do tych materyałów wybuchowych, które są potrzebne dla celów utrzymywania przedsiębiorstwa w ruchu, o ile tych przedsiębiorstw nie wezwał Naczelnik kraju w porozumieniu ze starostwem górniczem do oddania ich zapasów.

Naczelnik kraju może również zezwolić poszczególnym przedsiębiorstwom i przemysłowcom na posiadanie i nabywanie materyałów wybuchowych w ilościach niezbędnie potrzebnych do prowadzenia ich przedsiębiorstwa lub przemysłu.

Prócz tego może Naczelnik kraju zezwolić osobom uprawnionym do wyrobu i do sprzedaży materyałów wybuchowych na utrzymywanie pewnego zapasu tych materyałów; osobom powyższym wolno jednak oddawać te zapasy tylko takim osobom, które przebywają na obszarze, w którym rozporządzenie to obowiązuje i które według postanowień tego rozporządzenia uprawnione są do posiadania materyałów wybuchowych.

Wymienione w ustępie 2., 3. i 4. przedsiębiorstwa i osoby mają się starać w sposób dający pełne bezpieczeństwo o strzeżenie materyałów wybuchowych, pozostających w ich posiadaniu.

§ 3.

Naczelnik kraju ma wydać bliższe postanowienia co do odbioru materyałów wybuchowych, podlegających obowiązkowi oddania, tudzież co do przechowywania tych materyałów i co do zabezpieczenia ich przed samowolnem używaniem, jakoteż co do ich późniejszego zwrotu.

§ 4.

Przyznane § 23. patentu o broni z dnia 24. października 1852, Dz. u. p. Nr. 223, zagranicznym podróżnym uprawnienie do noszenia przy sobie broni i przeznaczonej dla niej amunicyi zawiesza się czasowo na wypadek przejścia przez podróżnego granic obszaru, na którym rozporządzenie to obowiązuje, o ile granice te stanowią zarazem granice Monarchii austryacko-węgierskiej.

§ 5.

Za przekroczenia postanowień tego rozporządzenia tudzież zarządzeń, wydanych na podstawie tych postanowień, o ile one odnoszą się do broni i do przedmiotów amunicyi, karać będą na podstawie § 9. ustawy z dnia 5. maja 1869, Dz. u. p. Nr. 66, polityczne władze powiatowe lub osobne rządowe władze policyjne, ostatnie w miejscach, w których istnieją, o ile zaś powyższe postanowienia i zarządzenia dotyczą materyałów wybuchowych, podpadających pod postanowienie § 1. ustawy z dnia 27. maja 1885, Dz. u. p. Nr. 134, karać będą odnośne przekroczenia sądy według powyższej ustawy.

Jeśli przekroczenia dopuścił się obcokrajowiec, to należy go nadto stosownie do obowiązujących przepisów wydalić z królestw i z krajów, reprezentowanych w Radzie państwa.

§ 6.

Rozporządzenie to wchodzi w moc obowiązującą w dniu ogłoszenia.

Stürgkh włr. **Georgi** włr.
Hochenburger włr. **Heinold** włr.
Forster włr. **Hussarek** włr.
Trnka włr. **Schuster** włr.
Zenker włr. **Engel** włr.
Morawski włr.